

הכרה בתוספת קבועה לפי חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גימלאות) [נוסח משולב]

התשמ"ה-1985

הצעה להחלטה

מחליטים:

1. בתוקף הסמכות לפי סעיף 5 לחוק שירות הקבע (גמלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985, להכיר בתוספת היעדר ביטחון תעסוקתי, כתוספת קבועה, לחיילים שמשרתים בשירות קבע פעיל בצבא ההגנה לישראל בדרגת רב סמל ראשון עד אלוף, וכל עוד מתקיים בצבא ההגנה לישראל מצב ייחודי של היעדר ביטחון תעסוקתי, כמפורט בדברי המבוא ובסעיף קטן 2ב' לסיכום הבין-משרדי בין משרד האוצר לצבא ההגנה לישראל מיום 20 ביוני 2006 בעניין תגמול משרתי קבע בגין היעדר ביטחון תעסוקתי, בשיעורים אלה:

א. חייל בדרגת סגן אלוף ודרגת אלוף משנה – 6.6% ;

ב. חייל בדרגת רב סרן – 7.3% ;

ג. חייל בדרגת אלוף ותת אלוף – 1.35% ;

ד. חייל בדרגת רב סמל ראשון, רב סמל מתקדם, רב סמל בכיר – 7.3% ;

ה. חייל בדרגת רב נגד – 6.6% ;

ו. בנוסף על השיעורים האמורים, אם סכומו של גמול השתלמות ב' לו זכאי החייל לפי דרגתו גבוה יותר מסכום גמול השתלמות ב' הבסיסי - סכום נוסף על השיעורים האמורים, השווה להפרש שבין שני הגמולים האמורים. התקיים לגביו האמור לעיל במשך 3 שנים - סכום השווה לסך גמול השתלמות ב' שלו זכאי החייל, לפי דרגתו, חלף הסכום השווה להפרש כאמור.

למען הסר ספק, אין בסכום זה כדי לגרוע מגמול ההשתלמות המשולם לחייל.

2. האמור בסעיף 1 להחלטה זו יחול גם לגבי מי שפרש לקצבה לפני מועד קבלת החלטה זו, בהתאם לדרגתו, החל מהמועד שקבוע בצדו:

א. חייל בדרגת סגן אלוף ואלוף משנה – החל מיום 1 ביוני 2006 ;

ב. חייל בדרגת רב סרן, תת אלוף ואלוף – החל מיום 1 במרץ 2007 ;

ג. חייל בדרגת רב סמל ראשון, רב סמל מתקדם, רב סמל בכיר ורב נגד – החל מיום 1 בספטמבר 2007 ;

ד. הסכומים הנוספים הקבועים בסעיף קטן 1(ו) להחלטה זו – החל מיום 1 במרץ 2007.

3. להטיל על ראש הממשלה, שר האוצר והשר לביטחון פנים לבחון היבטים שונים הנוגעים לגמלה של גמלאי המשטרה והשב"ס, ולהביא המלצותיהם בעניין לאישור הממשלה תוך 90 יום.

דברי הסבר

רקע כללי

בסעיף 5 לחוק שירות הקבע בצבא ההגנה לישראל (גימלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985 (להלן - **חוק הגימלאות**), נקבעו כללים בדבר חישוב המשכורת הקובעת.

בהתאם לאמור באותו סעיף, משכורתו הקובעת של מי שפרש משירות קבע והחל לקבל קצבה לפי חוק הגימלאות מבוססת על המשכורת ששולמה ערב פרישתו לחייל פעיל בדרגתו, בצירוף התוספות למשכורת שהוכרו כתוספות קבועות על ידי הממשלה וששולמו לחייל פעיל בדרגתו.

ביום 27 ביוני 2012 התקבל בכנסת תיקון 27 לחוק הגימלאות. עיקרו של תיקון החקיקה הינו שינוי שיטת עדכון המשכורת הקובעת לאחר פרישה משירות הקבע, כך שהמשכורת הקובעת (כפי שנקבעה ערב הפרישה של משרת הקבע, ולגבי משרתי קבע שפרשו לפני כניסת התיקון תוקף - כפי שהיתה במועד שנקבע כ"מועד המעבר" לעניין התיקון) תעודכן אחת לשנה, בהתאם לשיעור עליית מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. כמו כן, נקבעו בתיקון החקיקה מספר תוספות לקצבה. קודם לתיקון האמור המשכורת הקובעת הייתה מתעדכנת בהתאם לשינויים במשכורת הקובעת של משרת קבע פעיל בדרגה שהייתה למשרת הקבע ערב פרישתו מהשירות.

במסגרת הצעת החלטה זו מוצע להכיר בתוספת היעדר ביטחון תעסוקתי (או כפי שהיא מכונה בתלוש השכר, "תוספת היעדר קביעות"), כהגדרתה בסיכום מיום 20 ביוני 2006, בסיכום מיום 29 במרץ 2007 ובסיכום מיום 10 בספטמבר 2007, כתוספת קבועה לעניין חוק הגמלאות.

ביום 20 ביוני 2006 נחתם סיכום בין משרד האוצר לבין צבא ההגנה לישראל שעניינו מתן תוספת שכר בשיעור של 6.6% מהשכר המשולב לקצינים בדרגות סא"ל ואל"מ. תשלום התוספת הותנה, כאמור בסעיף קטן 2(ב) לסיכום האמור, בקיומה של גמישות ניהולית בצה"ל המאפשרת יישום מידתי של תכניות פרישה וסיום שירות. **עוד נקבע בסעיף קטן 2(ג) לסיכום כי הצדדים יפעלו להכיר בתוספת כתוספת קבועה לעניין חוק הגמלאות.**

ביום 29 במרץ 2007 נחתם סיכום בין משרד האוצר לבין צבא ההגנה לישראל שעניינו הרחבת הסיכום הבין-משרדי מיום 20 ביוני 2006 לאוכלוסיית הקצינים על פי החלוקה הבאה: רס"ן – תוספת בשיעור 7.3%, תא"ל ואלוף – תוספת בשיעור 1.35%.

עוד נקבע בסיכום הבין-משרדי מיום 29 במרץ 2007 כי לסכום תוספת היעדר הביטחון התעסוקתי יתווסף ההפרש שבין גמול ההשתלמות ב' לו זכאי משרת הקבע, לבין סכום גמול ההשתלמות הבסיסי המאושר על ידי הממונה על השכר במשרד האוצר.

ביום 10 בספטמבר 2007 נחתם סיכום בין משרד האוצר לבין צבא ההגנה לישראל שעניינו הרחבת הסיכומים הבין-משרדיים מיום 20 ביוני 2006 ומיום 29 במרץ 2007 לאוכלוסיית הנגדים על פי החלוקה הבאה: חייל בדרגת רב סמל ראשון, רב סמל מתקדם, רב סמל בכיר – תוספת בשיעור

7.3%, רב נגד – תוספת בשיעור 6.6%.

כאמור לעיל, תוספת היעדר ביטחון תעסוקתי היא תוספת המותנית בקיומה של גמישות ניהולית בצה"ל המאפשרת יישום תכניות פרישה וסיום שירות. כך למשל, ניתן לסיים את העסקתם של משרתי הקבע באופן מידי בהתאם להחלטות הממשלה בעניין צמצום כוחות הצבא, כפי שאירע מספר פעמים בשנים האחרונות.

יודגש ויובהר כי תוספת השכר משולמת רק לקצינים ולנגדים שמשרתים בשירות קבע מובהק. עוד יצוין כי שיעור התוספת עומד ביחס הפוך לבכירות הדרגה וזאת מאחר שמשרתי הקבע בדרגות הנמוכות חשופים במידה רבה יותר לפיטורים בשל תכניות לצמצום כח-אדם או סיום שירות.

על אף האמור בסיכומים הבין-משרדיים הנזכרים לעיל ועקב תקלה, נכון להיום תוספת זו לא הובאה בפני הממשלה לשם הכרה בה כתוספת קבועה. למרות זאת, ועל אף עמדת המדינה כי מדובר בתוספת המותנית בתנאי, כאמור בסיכום הבין משרדי, התוספת שולמה ומשולמת לגמלאי צה"ל שהתנאים המפורטים לעיל מתקיימים בעניינם.

יצוין בהקשר זה כי מספר גמלאי שירותי הביטחון הגישו לבית הדין האזורי לעבודה תביעה שבמסגרתה נתבקש בית הדין לקבוע כי הם זכאים לכך שהתוספת האמורה תיכלל במשכורתם הקובעת. בעקבות פסק הדין שניתן בתביעה זו, המדינה הגישה ערעור מטעמה, לבית הדין הארצי לעבודה (ע"ע 25217-03-14). במסגרת פסק הדין בערעור האמור שניתן ביום 25 ביוני 2018 (להלן – **פסק הדין בעניין גימלאי השב"כ והמוסד**), נקבע כי יש לשלם לגמלאי שירות הביטחון בפנסיה תקציבית תוספת היעדר ביטחון תעסוקתי במסגרת קצבתם על יסוד הוראות סעיף 1א63 לחוק שירות המדינה (גימלאות)[נוסח משולב], התש"ל-1970, וזאת החל ממועד תחילת תשלום התוספת לחייל צה"ל.

כמו כן, נכון להיום תלוי ועומד בפני בית הדין הארצי לעבודה ערעורה של המדינה על פסק דין נוסף של בית הדין האזורי לעבודה, שהכיר בתביעתם של שוטרים וסוהרים (פעילים וגמלאים) לקבל אף הם את התוספת (ע"ע 16385-08-17) (להלן – **ההליך הנוסף**). יצוין כי בית הדין הארצי לעבודה הורה כי המדינה תגיש הודעה לבית הדין בעניין השלכות פסק הדין בעניין גימלאי השב"כ והמוסד על ההליך הנוסף.

בכוונת המדינה להגיש עתירה לבית המשפט העליון על פסק דינו של בית הדין הארצי בעניין גמלאי השב"כ והמוסד, וזאת בשל הטעויות שנפלו, לטענת המדינה, בפסק הדין ואשר יפורטו בהרחבה במסגרת העתירה שתוגש. לשיטת המדינה מדובר בתוספת המותנית בתנאי של העדר ביטחון תעסוקתי, אשר מתקיים אך ורק לגבי אוכלוסיית משרתי הקבע ואינו מתקיים לגבי אוכלוסיית המשרתים בשירותי הביטחון, במשטרה ובשירות בתי הסוהר. מטבע הדברים, גם

לאחר קבלת החלטת הממשלה, קיימת אפשרות שעמדת המדינה תידחה וכך גם העתירה.

עוד יצוין כי בפסק הדין בעניין גימלאי השב"כ והמוסד, ניתן משקל, בין היתר, לכך שהמדינה משלמת לגמלאי צה"ל את התוספת על אף שלא התקבלה החלטת ממשלה בדבר הכרה בתוספת כתוספת קבועה ועל כן לא מדובר בתוספת המותנית בתנאי. מאחר שלעמדת המדינה אי קבלת החלטה בממשלה, לראות בתשלום כאמור לגימלאי צה"ל כתוספת קבועה, מקורה בתקלה בלבד וכי אין בו, וגם במשך הזמן שחלף מאז החל להיות משולם, כדי להעיד על מהותה של התוספת, מוצע להביא את סוגיית ההכרה בתוספת כתוספת קבועה לממשלה על מנת שתחליט אם להכיר בה, לרבות בתחולה למפרע לגבי גימלאי צה"ל שערב פרישתם התקיימו בהם התנאים שמפורטים בהצעה (בהתחשב כמובן בתשלומים ששולמו לגמלאים אלה במהלך השנים עקב התקלה האמורה).

לנוכח האמור, מוצע להכיר בתוספת היעדר ביטחון תעסוקתי כתוספת קבועה לפי סעיף 5 לחוק הגימלאות, לגבי משרת קבע שהיה זכאי לקבל את התוספת במסגרת שכרו, לרבות משרת קבע כאמור אשר פרש לפני מועד קבלת החלטה זו, או לגבי משרת קבע בצה"ל אשר פרש לפני המועד הרלוונטי לגבי המפורט בסעיף 2 להצעת ההחלטה ואשר ערב פרישתו התקיימו בו התנאים לקבלת התוספת, החל מהמועדים שמפורטים בסעיף 2 להצעה.

עוד מוצע להטיל על ראש הממשלה, שר האוצר והשר לביטחון פנים לבחון היבטים שונים הנוגעים לגמלתם של גמלאי המשטרה והשב"ס, ולהביא המלצותיהם בעניין לאישור הממשלה תוך 90 יום.

נתונים כלכליים והשפעה על משק המדינה

ההצעה אינה כרוכה בעלות תקציבית מעבר לתקציב הביטחון. יצוין כי העלות הכרוכה בתשלום התוספת לגימלאי צה"ל הזכאים לכך נאמדת בסכום של מאות מיליוני ש"ח והיא צפויה להשתנות בהתאם למספר הגימלאים הזכאים לתוספת.

יובהר כי ההשלכה התקציבית הנובעת מפסק הדין של גימלאי השב"כ והמוסד על כנו, החלתו על יתר גימלאי שירותי הביטחון הרלוונטיים וככל שיקבע שיש להחיל את האמור בו גם לעניין ההליך הנוסף לגבי ציבור השוטרים והסוהרים (פעילים וגמלאות), נאמדת בכ- 7.2 מיליארד ש"ח לגבי תשלומי עבר ו-620 מיליון ש"ח בשנה בעלות שוטפת.

ככל שפסק הדין יוותר על כנו ויוחל כל האמור גם לעניין ההליך הנוסף, קיימת אפשרות להחיל את מלוא עלות התוספת התקציבית על תקציב המשרד לביטחון פנים וכן על תקציב השב"כ והמוסד (להלן: הגופים הביטחוניים) בהתאם לחלקם היחסי.

נוכח הקושי להחיל היקפי תקציב משמעותיים כאמור על תקציב הגופים הביטחוניים בלבד, אשר עלולה אף להביא לפגיעה אנושה בפעילות הגופים הללו, החלופה האפשרית השניה הינה הפחתה רוחבית בתקציב כלל משרדי הממשלה בהיקף תקציב מצטבר של כ- 7.2 מיליארד ש"ח בגין תשלומי העבר וכ- 620 מיליוני ש"ח בגין העלות השוטפת כאמור.

משמעות החלטה זו ככל שתקבל הינה הפחתה של מאות מיליוני ש"ח בתקציב כל אחד ממשרדי

הביטחון, החינוך, הבריאות, התחבורה, הכלכלה הרווחה, הרשויות המקומיות, ההשכלה הגבוהה והכלכלה וכן הפחתות תקציב בתחומים שתועדפו בתקציב 2019 כגון: תקציבי השיכון, הישיבות, התרבות והספורט, הדתות והרשות לחדשנות וכן בתקציבי משרדי המטה. הפחתות התקציב יבואו לידי ביטוי באמצעות עצירת פרויקטים מתוכננים ותכניות מאושרות דוגמת אבטחת בתי ספר וגני ילדים, קיצור תורים בבתי חולים, והמשך מגמת צמצום כמות התלמידים בכיתה. הדבר יביא לפגיעה קשה בשירותים הממשלתיים הניתנים לכלל אזרחי המדינה ולאוכלוסיות מסוימות הזכאיות לשירותי סעד ורווחה כגון נכים ואימהות חד הוריות וכן אי יישום החלטות ממשלה מאושרות, וביצוע שינוי משמעותי בסדרי העדיפות שנקבעו בתקציב לשנת 2019.

תקציב

לא רלוונטי.

השפעת ההצעה על מצבת כח האדם

לא רלוונטי.

עמדת שרים אחרים שההצעה נוגעת לתחום סמכותם

לא רלוונטי.

החלטות קודמות של הממשלה בנושא

לא רלוונטי.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה

מצורפת חוות דעתו של היועץ המשפטי של משרד האוצר.

סיווגים

סיווג ראשי: 01 ביצועי 02 הצהרתי

תחום פעולה עיקרי: 01 חוץ וביטחון

חוות דעת משפטית הנלווית להצעת החלטה לממשלה ולוועדות השרים

נושא הצעת ההחלטה:

הכרה בתוספת קבועה לפי חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גימלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985.

תמצית ההצעה בהתייחס להיבטיה המשפטיים:

בסעיף 5 לחוק שירות הקבע בצבא ההגנה לישראל (גימלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985 (להלן - **חוק שירות הקבע**), נקבעו כללים בדבר חישוב המשכורת הקובעת.

בהתאם לאמור באותו סעיף משכורתו הקובעת של מי שפרש משירות קבע והחל לקבל קצבה לפי חוק שירות הקבע מבוססת על המשכורת ששולמה ערב פרישתו לחייל פעיל בדרגתו, בצירוף התוספות למשכורת שהוכרו כתוספות קבועות על ידי הממשלה וששולמו לחייל פעיל בדרגתו.

ביום 27 ביוני 2012 התקבל בכנסת תיקון 27 לחוק שירות הקבע. עיקרו של תיקון החקיקה הוא שינוי שיטת עדכון המשכורת הקובעת לאחר פרישה משירות הקבע, כך שהמשכורת הקובעת (כפי שנקבעה ערב הפרישה של משרת הקבע, ולגבי משרתי קבע שפרשו לפני כניסת התיקון תוקף - כפי שהייתה במועד שנקבע כ-"מועד המעבר" לעניין התיקון) תעודכן אחת לשנה, בהתאם לשיעור עליית מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. כמו כן, נקבעו בתיקון החקיקה מספר תוספות לקצבה. קודם לתיקון האמור המשכורת הקובעת הייתה מתעדכנת בהתאם לשינויים במשכורת הקובעת של משרת קבע פעיל בדרגה שהייתה למשרת הקבע ערב פרישתו מהשירות.

כמפורט בדברי ההסבר תוספת היעדר ביטחון תעסוקתי סוכמה בסיכומים בינמשרדים בין צה"ל לבין משרד האוצר. תוספת זו היא תוספת המותנית בקיומה של גמישות ניהולית בצה"ל המאפשרת יישום תכניות פרישה וסיום שירות. כך למשל, ניתן לסיים את העסקתם של משרתי הקבע באופן מידי בהתאם להחלטות הממשלה בעניין צמצום כוחות הצבא, כפי שאירע מספר פעמים בשנים האחרונות. תוספת השכר משולמת רק לקצינים ולנגדים שמשרתים בשירות קבע מובהק. כמו כן, יצוין כי שיעור התוספת עומד ביחס הפוך לבכירות הדרגה וזאת מאחר שמשרתי הקבע בדרגות הנמוכות חשופים במידה רבה יותר לפיטורים בשל תכניות לצמצום כח-אדם או סיום שירות.

במסגרת הסיכומים האמורים סוכם כי הצדדים יפעלו להכיר בתוספת כתוספת קבועה לעניין חוק שירות הקבע.

על אף האמור בסיכומים הבין-משרדיים הנזכרים לעיל ועקב תקלה, נכון להיום תוספת זו לא הובאה בפני הממשלה לשם הכרה בה כתוספת קבועה. למרות זאת, ועל אף עמדת המדינה כי

מדובר בתוספת המותנית בתנאי התוספת שולמה ומשולמת לגמלאי צה"ל שהתנאים המפורטים לעיל מתקיימים בעיניהם.

מוצע להכיר בתוספת היעדר ביטחון תעסוקתי כתוספת קבועה לפי סעיף 5 לחוק שירות הקבע, לגבי משרת קבע שהיה זכאי לקבל את התוספת במסגרת שכרו, לרבות משרת קבע בצה"ל אשר פרש לפני מועד קבלת החלטה זו, או לגבי משרת קבע בצה"ל אשר פרש לפני המועד הרלוונטי לגבי המפורט בסעיף 2 להצעת ההחלטה ואשר ערב פרישתו התקיימו בו התנאים לקבלת התוספת, וזאת החל מהמועדים שמפורטים בסעיף 2 להצעה.

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:

מספר גמלאי שירותי הביטחון הגישו לבית הדין האזורי לעבודה תביעה שבמסגרתה נתבקש בית הדין לקבוע כי הם זכאים לכך שהתוספת האמורה תיכלל במשכורתם הקובעת. בעקבות פסק הדין שניתן בתביעה זו הגישה המדינה ערעור לבית הדין הארצי לעבודה (ע"ע 25217-03-14). במסגרת פסק הדין בערעור האמור, שניתן ביום 25 ביוני 2018 (להלן – **פסק הדין בעניין גימלאי השב"כ והמוסד**), נקבע כי יש לשלם לגמלאי שירות הביטחון בפנסיה תקציבית תוספת היעדר ביטחון תעסוקתי במסגרת קצבתם על יסוד הוראות סעיף 1א63 לחוק שירות הדמינה (גימלאות)[נוסח משולב], התש"ל-1970 (להלן – **חוק הגימלאות**), וזאת החל ממועד תחילת תשלום התוספת לחייל צה"ל.

כמו כן, נכון להיום תלוי ועומד בפני בית הדין הארצי לעבודה ערעורה של המדינה על פסק דין נוסף של בית הדין האזורי לעבודה, שהכיר בתביעתם של שוטרים וסוהרים (פעילים וגמלאים) לקבל אף הם את התוספת (ע"ע 16385-08-17) (להלן – **ההליך הנוסף**). יצוין כי בית הדין הארצי לעבודה הורה כי המדינה תגיש הודעה לבית הדין בעניין השלכות פסק הדין בעניין גימלאי השב"כ והמוסד על ההליך הנוסף.

בכוונת המדינה להגיש עתירה לבית המשפט העליון על פסק דינו של בית הדין הארצי בעניין גמלאי השב"כ והמוסד, וזאת בשל הטעויות שנפלו, לטענת המדינה, בפסק הדין ואשר יפורטו בהרחבה במסגרת העתירה שתוגש. לשיטת המדינה מדובר בתוספת המותנית בתנאי של העדר ביטחון תעסוקתי, אשר מתקיים אך ורק לגבי אוכלוסיית משרתי הקבע ואינו מתקיים לגבי אוכלוסיית המשרתים בשירותי הביטחון, במשטרה ובשירות בתי הסוהר.

עוד יצוין כי בפסק הדין בעניין גימלאי השב"כ והמוסד, ניתן משקל, בין היתר, לכך שהמדינה משלמת לגמלאי צה"ל את התוספת על אף שלא התקבלה החלטת ממשלה בדבר הכרה בתוספת כתוספת קבועה ועל כן לא מדובר בתוספת המותנית בתנאי. מאחר שלעמדת המדינה התשלום כאמור לגימלאי צה"ל בהיעדר החלטה מקורו בתקלה בלבד וכי אין בו, וגם במשך הזמן שחלף מאז החל להיות משולם, כדי להעיד על מהותה של התוספת, מוצע להביא את סוגיית ההכרה בתוספת כתוספת קבועה לממשלה על מנת שתחליט אם להכיר בה, לרבות בתחולה למפרע לגבי גימלאי צה"ל שערב פרישתם התקיימו בהם התנאים שמפורטים בהצעה (בהתחשב כמובן בתשלומים ששולמו לגמלאים אלה במהלך השנים עקב התקלה האמורה).

לעניין זה ראו למשל: ע"ע 106/03 ד"ר אהוד פינקלשטיין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), שבו נדונה תוספת כוונות ששולמה בגמלתם של גימלאים של הוועדה לאנרגיה אטומית שהתקיימו בהם תנאים מסויימים החל מסוף שנות השבעים של המאה שעברה, וזאת ללא החלטת ממשלה לפי סעיף 8 לחוק הגימלאות. סעיף זה הוא מקביל לסעיף 5 לחוק שירות חקבע. באותו עניין נקבע כי אין בעובדה שהתוספת שולמה לגימלאים של הוועדה לאנרגיה אטומית במשך שנים רבות כדי לשנות מהעובדה שמדובר בתוספת שמותנית בתנאי שהממשלה לא אישרה אותה וכי מדובר בתשלום שאינו כדין.

כך גם ראו את פסק דינו של בית המשפט העליון באותו עניין בבג"ץ 4500/11 ד"ר אהוד פינקלשטיין נ' הממונה על תשלום הגימלאות (פורסם בנבו), שבו נדונה החלטת ממשלה שהתקבלה בשנת 2013, אשר במסגרתה הוחלט לבסוף להכיר בתוספת הכוונות כתוספת קבועה לפי סעיף 8 לחוק הגימלאות, וזאת כתשע שנים לאחר מתן פסק הדין של בית הדין הארצי לעבודה וכשלושים שנה לאחר שהחלה להיות משולמת לגימלאי הוועדה לאנרגיה אטומית. בפסק הדין נקבע כי החלטת הממשלה הפכה את התשלום של התוספת שלא היה לו בסיס בדין לתשלום חוקי. גם בהתאם לפסק הדין האמור עצם ההכרה המאוחרת של הממשלה באותה תוספת כתוספת קבועה לא שינתה את אופיה של התוספת כתוספת המותנית בתנאי.

עמדת היועצים המשפטיים של משרדים אחרים שהצעת ההחלטה נוגעת להם:

היועץ המשפטי למערכת הביטחון אינו רואה מניעה לאשר את ההצעה.

עמדת המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ציבורי חוקתי) היא כי אין מניעה לאישור ההצעה.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד שהשר העומד בראשו מגיש את ההצעה:

בכפוף לכל האמור, אין מניעה משפטית לאישור הצעת ההחלטה.

חתימה

היועץ המשפטי של משרד האוצר

תפקיד

אסי מסינג

שם